

KNACK 12/01/2011

KRONIEK

With a little help from my jazz friends

Verhalen vertellen lukt het best met swingende heupen.

Wanneer de leidingen lekken, belt u een loodgieter. Wanneer een dramaturgische structuur lekt of al te fragmentarisch dreigt te worden, trommelen theatermakers enkele jazzmuzikanten op. De gouden gave van dit musicerende volkje – namelijk: virtuoos improviseren – is het perfecte smeeren sfermiddel voor menige (vertel)theatervoorstelling.

Zo doen de jonge snaken Simon Allemeersch en Jozef Wouters in *Silence Fini* (Muziektheater van Zilverpapier) een beroep op de drive van twee jazziconen: saxofonist Jeroen Van Herzele en drummer Giovanni Barcella. Hun meesterlijke klankenvloed zet (en houdt) de woordeloze objectenvoorstelling over de Griekse mythologie stevig op de sporen. En in september vroeg topacteur Dirk Roofthoofthoofd hetzelfde aan jazzpianist

Berckmans' woorden – die een brute muzikaliteit in zich dragen – met de pamflettistische taal van de Franse antropoloog en 'daklozenspecialist' Patrick Declerck. Het stuk bestaat uit drie monologen die aangejaagd worden door Ictus' strijkkwartet en – u raadt het – een jazzmuzikant. Niemand minder dan het Nederlandse drumwonder Han Bennink zal de heftigheid van de verbale taal met muzikale schwinging omgeven. Vuurwerk verzekerd!

Ook de Roovers erkennen de kracht van die jazzy loodgieters. De toneel spelende roversbende zocht in haar zeventienjarige carrière meermaals de magie op tussen muziek en het (vertelde) literaire woord. Hun betoverende eerste linge *Witte Nachten* (naar Fjodor Dostoevski) wiegde op accordeonmuziek. In *Waar is thuis en hoe kom ik daar* ensceneerden ze J. M. Coetzee's *Elizabeth Costello* met behulp van muziektheater Walpurgis en de *Kafka Frag-*

menten, György Kurtágs compositie voor viool en stem. Vanaf deze week zoeken ze naar de chemie tussen Paul Austers (levens)verhalenbundel *Ik dacht: mijn vader is God* en de muziek van Bjorn Eriksson en Eric Engels. Met hun klanken zullen zij het statische van 'het verhalen vertellen' doorbreken.

'Ik bewonder de virtuositeit waarmee jazzmuzikanten een betoverende improvisatie opbouwen', aldus acteur Robby Cleiren. Die betovering streeft deze *Onvoltooid Verleden Tijd* na. Cleiren heeft het zelfs over 'nummers' in de plaats van 'scènes'. Nog even, en wij bespreken niet langer theatervoorstellingen maar theaterconcerten.

— Els Van Steenberghe

ANDY DEDECKER



Kris Defoort toen hij het plan opvatte om de poëzie van Joseph Brodsky te ensceneren. *The Brodsky Concerts* (LOD) dankt zijn stuwkracht aan Defoorts sprankelende melodielijnen.

De KVS zet deze trend nu verder in *Barakstad*, een voorstelling over armoede van Guy Dermul, Nico Sturm en David Dermez. In de literatuur van 'ervaringsdeskundige' J. M. H. Berckmans vonden ze de artistieke vertaling van dit thema. *Barakstad* confronteert

MEER INFO: WWW.VANZILVERPAPIER.BE, WWW.KVS.BE
EN WWW.DEROOVERS.BE